

като оная за която говори мъченикътъ на кръста, Татматъ, Бесарабчето или както щете още го наречете, направилъ огледъ и донесълъ на Ботйова, че „докторътъ“ „чука“. — „Пусни го“ — заповѣдалъ Ботйовъ.

Обстановката, разправяше ни очевидецътъ, била, колкото оригинална, толкова и любопитна. До отсрѣщната стѣна едно огнище, съ куминъ отъ керпичи, който излизалъ изъ таванътъ нагорѣ и водилъ... може би въ ада; една подница отъ глина, нѣкаква тиганя огнеупорна, нѣколко калѣпа пакъ отъ глина, и нѣкаква сплавъ допълвали цѣлата картина. Главенъ „механикъ“ билъ Татмата, другитѣ двама: Ботйовъ и Димитъръ Пацарчето, главно първия — провѣрителъ, а Пацарътъ стоелъ всѣкога на пусия...

— „Какъ ти се вижда — запиталъ поетътъ: ще бже доходно. Този маскара даде снощи първия выпускъ —, излѣзе сполучливъ“.

„Вчера“ тарапаната отсѣкла първа партида руски рубли и съдружието пратило Бесарабчето да ги размѣни на пияцата, разбира се, когато е имало най-голѣмо движение и най-малка възможность да бже оскрита фалшификацията.

Какво е произвела тая примитивна „тарапана“ прѣзъ 1873. година, ние не можехме да узнаемъ. Но втория „выпускъ“ сребърни монети вече внесълъ смущение въ Букурешката пияца. Тайнитѣ агенти зацѣкали. Естествено, кждѣ може най-добрѣ да вирѣе фалшификацията, ако не въ голѣмитѣ градове, дѣто има толкова много очи, които нищо не виждатъ? Въ малкия градъ всѣки всѣкиго познава: въ голѣмия никой никого не знае. Тука, въ голѣмитѣ градове, дѣто царува пълно вавилонско смѣшение, се криятъ най-голѣмитѣ злодѣйства. Тука, въ голѣмия Букурещъ, а не изъ дребнитѣ селца — ще да търсятъ тайнитѣ агенти оная скрита тарапана, която ощетява престижа на хрисимата Влашка държава, както и интереситѣ ма сѣверната мечка.